Dosarul nr. 2-1782/2023
PIGD 2-23153570-46-2-30102023-1

# H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 06 iunie 2024 în oraşul Floreşti
Hotărârea integrală întocmită la 02 august 2024

Judecătoria Soroca, sediul Floreşti
În următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Zadorojniuc Alexandru
Grefier Mîrza Nadejda
cu participarea:
Reprezentantul reclamantei Vlas Olga, avocatului Guţu Sergiu

Examinând, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Vlas Olga împotriva lui Vlas Artur, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială Floreşti privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor,

## A C O N S T A T A T:

**Argumentele participanţilor la proces:**

La 30 octombrie 2023, reclamanta Vlas Olga s-a adresat Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Cernei Galina, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială Floreşti privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor.

În motivarea acţiunii reclamanta a invocat că, la 01.11.2004 a încheiat căsătoria cu reclamatul şi a consimţit să poarte numele de familie Vlas, anterior căsătoriei fiind Cebotari. Căsătoria a fost înregistrată de către Primăria Izvoare, r-lui Floreşti sub nr. 13 în registrul actelor de stare civilă.

Mai susţine că, din căsătoria dată au un copil minor şi anume fiul Damian, născut la data de 29.01.2011, care actualmente domiciliază cu ea şi se află la întreţinerea şi educaţia deplină a sa, fiind elev al clasei a VII-a din cadrul Gimnaziului Izvoare, r-l Floreşti.

Viaţa în comun cu pârâtul la rândul său a eşuat, eşec care a survenit în contextul multor neînţelegeri familiale, ce a determinat de fapt separarea cu traiul de pârât, separare care de altfel durează de mai bine de 2 ani, perioadă în care de altfel sunt cu bugete diferite, ducând şi gospodării diferite şi interese diferite.

Astfel datorită împrejurării de separare cu traiul de mai mult timp, acele elemente inerente unei familii, precum dragostea, respectul şi ajutorul reciproc s-au pierdut, ceea ce determină că de fapt, familia s-a destrămat, ea purtând o amprentă formală, fiind pur declarativă, urmând a fi desfăcută.

Din punct de vedere legal menţionează că conform prevederilor art. 16 alin.4) Codul Familiei relaţiile dintre soţi se bazează pe stimă şi ajutor reciproc, pe obligaţii comune de întreţinere a familiei, de îngrijire şi educaţie a copiilor, iar conform art. 2 alin.3) Codul Familiei relaţiile familiale sunt reglementate în conformitate cu mai mute principii atât al monogamiei şi egalităţii în drepturi a soţilor cât şi al fidelităţii conjugale, ceea ce însă în actuala speţă este lipsă, ceea ce şi determină necesitatea de desfacere a căsătoriei.

Totodată oportunitatea determinării domiciliului copilului minor şi anume Damian, cu ea rezidă în faptul că de facto copilul permanent a fost şi este în grija sa, urmând şi în continuare să fie lăsat cu ea, luându-se în calcul interesul superior al acestuia mai ales că ultimul are un ataşament mai pronunţat faţă de ea decât tatăl său şi care de fapt în mod tacit acceptă aflarea acestuia în continuare cu ea după desfacerea căsătoriei formându-se astfel o legătură strânsă cu el, fiind în detrimentul acestuia, determinarea domiciliului cu tatăl lui.

În drept îşi întemeiază cererea pe dispoziţiile art. art. 2,16, 35, 37, 38, 39, 51, 58, 60, 63, 73 din Codul Familiei şi art. art. 5, 7, 33, 33/1, 38,166, 167 din CPC al RM.

Subsemnata, Vlas (Cebotari - până la căsătorie) Olga, prin prezenta cerere de chemare în judecată solicită: emiterea unei hotărâri judecătoreşti prin care să se dispună desfacerea căsătoriei între ea şi pârât căsătorie ce a fost încheiată la data de 01.11.2004 şi înregistrată de către primăria Izvoare, r-l Floreşti, în registrul actelor de stare civilă sub nr. 13. Să fie determinat cu ea, după desfacerea căsătoriei, spre domiciliere, copilul minor, fiul Damian, născut la data de 29.01.2011. Cheltuielile judiciare suportate de ea şi cele necesare de efectuat la obţinerea certificatului de divorţ să fie lăsate în seama sa, pârâtul fiind scutit de plata acestora.

Reprezentatul reclamantei Vlas Olga, avocatul Guţu Sergiu, în şedinţa de judecată a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În şedinţa de judecată pârâtul Vlas Artur nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal, fapt confirmat prin ziarul ,,Actualităţi Floreştene" din 12 aprilie 2024.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Ciobu Rodica, o dată cu prezentarea avizului, a solicitat, prin cerere, examinarea în lipsa sa.

Aprecierea instanţei:

*Examinând cererea înaintată cu înscrisurile anexate, audiind argumentele părţilor expuse în şedinţa de judecată, în cumul cu cele constatate şi enunţate în avizul intervenientului accesoriu, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite, cererea de chemare în judecată depusă de Vlas Olga împotriva lui Vlas Artur, intervenient accesoriu*

*Structura Teritorială Asistenţă Socială Floreşti privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor, din următoarele considerente.*

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit prevederilor art. 39 alin. (5) Cod de procedură civilă, acţiunea de desfacere a căsătoriei poate fi intentată şi în oricare dintre sediile instanţei de la domiciliul reclamantului dacă în grija lui se află copii minori sau dacă deplasarea lui la instanţa de la domiciliul pârâtului întâmpină dificultăţi întemeiate.

Constituţia Republicii Moldova, prevede la art.48 alin.(1) şi (2) că familia constituie elementul natural şi fundamental al societăţii şi are dreptul la ocrotire din partea societăţii şi a statului. Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.

Potrivit art.2 alin. (1) Codul familiei, familia şi relaţiile familiale în Republica Moldova sânt ocrotite de stat; (2) numai căsătoria încheiată la organele de stat de stare civilă (denumite în continuare organe de stare civilă) generează drepturile şi obligaţiile de soţi prevăzute de prezentul cod; (3) Relaţiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Potrivit art.6 Codul Familiei, cetăţenii îşi realizează de sine stătător drepturile ce le aparţin şi i-au naştere din relaţiile familiale, dacă prezentul cod nu prevede altfel. Realizarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor familiale nu trebuie să lezeze drepturile, obligaţiile, libertăţile şi interesele legitime ale altor membri ai familiei şi ale altor persoane.

Potrivit prevederilor art.37 Codul familiei, dacă soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) şi a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.

În cadrul examinării cauzei s-a constatat că, reclamantul şi pârâtul au încheiat căsătoria la 01 noiembrie 2004 la primăria Izvoare, raionul Floreşti, trecută în

actele de stare civilă sub nr.13 (f.d.4). În şedinţa de judecată s-a confirmat că reclamanta şi pârâtul sunt separaţi cu traiul, rezolvă separat problemele apărute în viaţa de zi cu zi, între reclamant şi pârât lipseşte sprijinul reciproc moral şi material, lipseşte consimţământul liber şi reciproc de a menţine căsătoria, or, s-a constatat că familia nu există şi reîntregirea sau păstrarea relaţiilor de familiei între părţi este imposibilă, din care motiv instanţa de judecată a ajuns la concluzia de a desface căsătoria.

*Cu referire la cerinţa reclamantei cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, instanţa de judecată relevă următoarele:*

În conformitate cu art.38 alin.(1) Codul familie, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi *privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.*

Iar, alin.(2) lit. d) În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată: *să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.*

Articolul 16 din Legea nr.338-XIII din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului statuează că, *fiecare copil* are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

De asemenea, art.17 din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994 indică că, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

În acelaşi context art. 51, 52 Codul familiei garantează dreptul copilului la abitaţie în familie şi de a comunica cu părinţii şi alte rude.

Familia este o instituţie protejată şi de art. 8 din Convenţia europeană pentru protecţia drepturilor omului.

Astfel, art. 9 alin. (1), (2), (3) din Convenţie statuează că, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu, atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau cînd părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului. În toate cazurile prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, toate părţile interesate trebuie să aibă posibilitatea de a participa la dezbateri şi de a-şi face cunoscute părerile lor. Statele

părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

Jurisprudenţa CtEDO în cauzele ce vizează copiii minori, acordă o atenţie sporită climatului în care urmează a fi crescut şi educat minorul.

În cauza Bîzdîga v. Republica Moldova, nr. 15646/18, hotărârea din 17 octombrie 2023, Curtea Europeană a constatat că, deşi, articolul 8 din Convenţie nu conţine cerinţe procedurale explicite, procesul decizional trebuie să fie echitabil şi de natură să asigure respectarea corespunzătoare a intereselor protejate de această dispoziţie. Părinţii ar trebui să fie suficient de implicaţi în acest proces, privit în ansamblu, şi să li se asigure protecţia necesară a intereselor lor, astfel ca să fie pe deplin capabili să îşi poată prezenta cazul. Instanţele naţionale trebuie să efectueze o examinare amănunţită a situaţiei familiale în ansamblu şi a unei serii întregi de factori, în special a celor de natură factologică, emoţională, psihologică, materială şi medicală, şi să facă o evaluare echilibrată şi rezonabilă a intereselor respective ale fiecărei persoane, cu o preocupare constantă pentru a determina care ar fi cea mai bună soluţie pentru copil, deoarece acest considerent are o importanţă crucială în fiecare caz în parte.

Marja de apreciere care trebuie acordată autorităţilor naţionale competente va varia în funcţie de natura problemelor şi de importanţa intereselor aflate în joc.

Principiile relevante cu privire la obligaţia pozitivă a statului în temeiul articolului 8 din Convenţie, în cauzele privind respectarea dreptului de contact, au fost rezumate în cauzele K.B. şi alţii v. Croaţia (nr. 36216/13, §§ 142-44,14 martie 2017) şi Pisică (§§ 63-66).

În concluzie, articolul 8 prevede că autorităţile naţionale trebuie să realizeze un echilibru just între interesele copilului şi cele ale părinţilor şi că, la stabilirea acestui echilibru, trebuie acordată o importanţă deosebită interesului superior al copilului care, în funcţie de natura şi gravitatea acestuia, poate prevala asupra celui al părinţilor.

În special, un părinte nu poate fi îndreptăţit, în temeiul articolului 8, să obţină aplicarea unor măsuri care ar dăuna sănătăţii şi dezvoltării copilului.

În cauza T.A. v. Republica Moldova, nr. 25450/20, hotărârea din 30 noiembrie 2021, § 49, §52,CtEDO a reiterat că, dreptul reciproc al părintelui şi copilului de a se bucura de compania celuilalt constituie un element fundamental al „vieţii de familie” în sensul articolului 8 din Convenţie, chiar dacă relaţia dintre părinţi nu mai există. În prezent, există un larg consens - inclusiv în dreptul internaţional - în promovarea ideii că în deciziile referitoare la copii, interesul lor superior trebuie să fie primordial. În general, aceste interese impun menţinerea legăturilor copilului cu familia sa, cu excepţia cazurilor în care s-a dovedit că familia este în mod special improprie şi acest lucru poate dăuna sănătăţii şi dezvoltării copilului. Ruperea unor astfel de legături înseamnă ruperea copilului de la rădăcinile sale, ceea ce poate fi făcut numai în circumstanţe excepţionale; trebuie de întreprins totul pentru a păstra

relaţiile personale şi atunci când este cazul, de a „reuni" familia. În contextul obligaţiilor atât negative, cât şi pozitive, Curtea a trebuit să analizeze dacă, în circumstanţele cauzei, temeiurile invocate de autorităţile naţionale competente au fost „relevante şi suficiente" pentru a-şi justifica deciziile în conformitate cu prevederile articolului 8 § 2 din Convenţie. În acest scop, Curtea a trebuit să verifice dacă instanţele naţionale au efectuat o analiză complexă a situaţiei familiale şi a tuturor factorilor, în special a celor de natură faptică, emoţională, psihologică, materială şi medicală, şi a realizat o evaluare echilibrată şi rezonabilă a intereselor respective ale fiecărei persoane, cu o preocupare constantă pentru a determina care ar fi cea mai bună soluţie pentru copil.

În această ordine de idei, instanţa menţionează că, în cauzele referitoare la relaţia dintre părinte şi copil, la evaluarea a ceea ce se consideră a fi interesul superior al copilului, este necesar să fie puse în balanţă, în mod suficient, consecinţele potenţiale negative de lungă durată ale pierderii contactului cu părinţii copilului şi obligaţia pozitivă de a lua măsuri pentru a uşura întregirea familiei de îndată ce acest lucru este posibil în mod rezonabil.

Conform art. 63 alin.(1)-(3) Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Potrivit avizului Structurii Teritoriale de Asistenţă Socială Nord-Est Floreşti în urma examinării actelor anexate la materialele cauzei cu privire la determinarea domiciliului copilului minor a constatat că:

*În urma examinării, s-a constatat că, reclamanta Vlas Olga în urma relaţiei de căsătorie cu pîrîtul Vlas Artur, născut la data de 25.121978, identificat IDNP 0980601380063, domiciliat r.nul Floreşti, s. Izvoare, s-a născut copilul minor*****, născut la data de 29.01.2011. Menţionează faptul că reclamanta Vlas Olga, împreună cu fiul minor Damian, în urma separării cu traiul dintre pîrît şi reclamantă, s-au stabilit cu traiul în r-nul Floreşti, s.Izvoare. Evaluînd condiţiile de trai ale cet. Vlas*

*Olga, Autoritatea Tutelară a ajuns la concluzia că: locuinţa este formată din: 3 odăi locuibile, antreu şi bucătărie. Copilul minor dispune de cameră separată, amenajată cu strictul necesar conform vîrstei. Locuinţa este conectată la energie electrică, apă şi canalizare, în perioada rece a anului locuinţa este încălzită de la sobă cu lemne şi cărbuni. Relaţiile dintre membrii familiei, adică între mama -fiu sunt bazate pe înţelegere şi prietenie, se ajută reciproc în momentele grele din viaţa de zi cu zi, în familia dată predomină liniştea şi buna înţelegere, nu se face abuz de băuturi alcoolice. Reclamanta este caracterizată pozitiv de către Administraţia Publică Locală, ca fiind o persoană liniştită, se află în relaţii bune atît cu semenii ei cît şi cu cei în vîrstă, din localitatea unde îşi are domiciliu, îşi depune stăruinţa în educarea şi creşterea copilului minor Damian. Cît despre tatăl biologic al minorului Vlas Artur, ultimul, la fel este caracterizat pozitiv de către Administraţia Publică Locală, ca fiind o persoana liniştită, calmă, cu un comportament adecvat. Plingeri privind comportamentul nedemn al acestuia, nu au parvenit în adresa APL Izvoare. Astfel, în urma celor relatate, Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Nord-Est, Structura Teritorială de Asistenţă Socială Floreşti, consideră ca copilului minor*****, născut la data de 29.01.2011, să-i fie stabilit domiciliul împreună cu reclamanta, adică cu mama biologică Vlas Olga.(f.d.21-22).*

Astfel, potrivit art. 3 alin. (1) al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Iar, art. 9 din aceeaşi Convenţie stabileşte că, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptând situaţia în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltrataţi sau neglijaţi de părinţi sau în cazul în care părinţii trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reşedinţă a copilului.

Art.18 alin.(1) al Convenţiei stipulează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Art. 27 alin.(2) din Convenţie, prevede că părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

De altfel, la cauză sunt incidente şi prevederile art.52 alin.(1), art.53 şi art. 61 Codul familiei, care indică că desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului; copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură şi sunt apărate de părinţi.

Dispoziţiile art. 58 alin. (1) din Codul familiei prevăd că, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Potrivit art. 60 alin.(2) Codul familiei, părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În această ordine de idei, instanţa menţionează că, în cauzele referitoare la relaţia dintre părinte şi copil, la evaluarea acesteia urmează a ţine cont în mare partea de interesul superior al copilului, este necesar să fie puse în balanţă, în mod suficient, consecinţele potenţiale negative de lungă durată ale pierderii contactului cu părinţii copilului şi obligaţia pozitivă de a lua măsuri pentru a uşura întregirea familiei de îndată ce acest lucru este posibil în mod rezonabil.

Mai mult ca atât, la stabilirea domiciliului copilului minor, instanţa va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, vârsta copilului, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copiilor (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai).

Mai mult ca atât, autoritatea tutelară a verificat condiţiile de trai ale reclamantului şi acestea corespund necesităţilor pentru creşterea, întreţinerea, educaţia şi pentru dezvoltare eficientă şi armonioasă a copilului.

În asemenea circumstanţe, acţionând cu precădere în interesele copilului minor, că acesta necesită îngrijirea, educaţia, ocrotirea şi dragostea permanentă din partea mamei, care dispune de toate calităţile şi condiţiile necesare pentru a garanta un mediu de trai decent drepturilor şi intereselor acestuia, luând în consideraţie principiul interesului suprem al copilului, instanţa de judecată conchide în favoarea admiterii solicitării formulată de către reclamanta Vlas Olga, determinând domiciliul copilului minor*****, născut la data de 29.01.2011, cu mama acestuia Vlas Olga.

Potrivit articolului 52 alin.(1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Instanţa de judecată remarcă faptul că, potrivit art. 9 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă al RM, Instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi. Instanţa judecătorească explică

participanţilor la proces drepturile şi obligaţiile lor procesuale, preîntîmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părţilor şi altor participanţi la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărîri legale şi întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părţile despre posibilitatea iniţierii procesului de mediere şi ia orice alte măsuri necesare bunei desfăşurări a procesului, pune în discuţia părţilor şi altor participanţi la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acţiuni prevăzute de lege.

Instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

În principiu, instanţa de judecată nu este limitată în acţiunile sale diriguitoare, dispunând de posibilitatea de a acorda sprijinul în vederea acumulării probelor necesare fiecăreia dintre părţi. De remarcat este şi faptul că, rezultând din cele constatate supra, pe parcursul examinării prezentei acţiuni, este uşor identificabilă prezenţa unei ample campanie de studiere a situaţiei raportată la specificul cauzei.

Reieşind din cele administrate, consideră instanţa că, au fost îndeplinite cerinţele privind probaţiunea reieşind din sarcinile procedurii civile stabilite în art. 4 Cod de procedură civilă al RM, astfel au fost îndeplinite acţiuni precum colectarea şi prezentarea probelor, soluţionate cereri şi demersurile părţilor cît şi oferită o aprecie prin formularea unor concluzii logice fapt care permite a concluziona asupra unui fir logic a motivelor de admitere totală sau parţială a prete nţiilor părţilor la etapa de motivare a hotărârii judecătoreşti.

Potrivit art. 18, 121, 123 Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În acest sens. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudenţa sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii, fiind considerată oferirea unei soluţii temeinice reieşind din condiţiile şi specificul fiecărei cauze în parte, (cauza Rcb şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului. 25 februarie 199. nr. 26561/1995).

Reieşind din probele administrate, bazate pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art. 130 Cod de Procedură Civilă al RM, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor,

instanţa ajunge la concluzia admiterii integrale a cererii de chemare în judecată înaintată de Vlas Olga împotriva lui Vlas Artur, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială Floreşti privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor.

Asupra cheltuielilor judiciare suportate de către reclamantă, instanţa de judecată nu se va expune, or, potrivit cerinţelor formulate, reclamanta a solicitat să fie lăsate pe seama sa.

Conform art. 37, 63 Codul familiei, art. 238 - 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

**H O T Ă R Ă Ş T E :**

Se admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de Vlas Olga împotriva lui Vlas Artur, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială Floreşti privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copilului minor.

Se desface căsătoria între Vlas (Cebotari-până la căsătorie) Olga şi Vlas Artur, încheiată la data de *****, la Primăria sat. Izvoare, r-nul Floreşti, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr. 13 (conform certificatului de căsătorie – seria CS-V nr. 1056054 din 26 februarie 2014, eliberat de Oficiul Stare Civilă Floreşti).

Se determină locul de trai al copilului minor*****, născut la *****, cu mama Vlas (Cebotari-până la căsătorie) Olga.

Copia hotărârii a expedia Serviciul Stării Civile din cadrul Agenţiei Servicii Publice în termen de 3 zile de la data când hotărârea va rămâne definitivă.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Zadorojniuc Alexandru